

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 497

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 13 iunie 2005

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 224 din 21 aprilie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 327 alin. 3 din Codul de procedură penală.....	1-3	361.	
Decizia nr. 241 din 10 mai 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 și 10 din Legea nr. 87/1994 pentru combaterea evaziunii fiscale	3-5		
Decizia nr. 259 din 12 mai 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 361 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală	5-7		
			ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE
			— Ordin al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale pentru aprobarea conținutului minim al Protocolului de transmitere fără plată a dreptului de proprietate asupra infrastructurii de irigații aparținând domeniului privat al statului în proprietatea organizațiilor utilizatorilor de apă pentru irigații, situată pe teritoriul organizației.....
			7-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 224

din 21 aprilie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 327 alin. 3 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Nicoleta Grigorescu	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 327 alin. 3 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Traian Curta în Dosarul nr. 10.722/2003 al Judecătoriei Arad.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public, făcând referire la jurisprudența Curții Constituționale în materie, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 25 noiembrie 2004, pronunțată în Dosarul nr. 10.722/2003, **Judecătoria Arad a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 327 alin. 3 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Traian Curta, care a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de gestiune frauduloasă, prevăzută și pedepsită de art. 214 alin. 2 din Codul penal.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispoziția legală criticată contravine prevederilor art. 24 alin. (1) din Constituție, referitoare la dreptul la apărare, deoarece procedura de audiere a martorilor în faza de urmărire penală nu este publică, orală și nici contradictorie, participarea la audiere fiind limitată în conformitate cu dispozițiile din Codul de procedură penală. Se arată că inculpatul, în faza de urmărire penală, nu este prezent niciodată la administrarea probei, respectiv audierea martorilor, Codul de procedură penală nefăcând nici o referire la existența unui astfel de drept, în consecință acesta nu-și poate exercita dreptul la apărare prin a pune întrebări și a cere explicații martorilor. Se susține, de asemenea, că textul de lege criticat încalcă și dispozițiile art. 21 alin. (1)–(3) din Legea fundamentală, respectiv accesul liber la justiție, fără ca nici o lege să poată îngriji acest drept, precum și dreptul la un proces echitabil, deoarece „dacă inculpatul nu poate fi prezent la administrarea unei probe, față de care are o poziție contrară, și nici nu își poate exprima poziția, procesul nu este echitabil“.

Judecătoria Arad apreciază că dispozițiile art. 327 alin. 3 din Codul de procedură penală raportate la art. 21 alin. (1)–(3) și la art. 24 alin. (1) din Legea fundamentală sunt constituționale și opinează pentru respingerea excepției de neconstituționalitate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Avocatul Poporului apreciază, în esență, că excepția este neîntemeiată, întrucât dispozițiile art. 327 alin. 3 din Codul de procedură penală nu opresc părțile interesate de a apela la instanțele judecătorești, de a fi apărate și de a se prevala de toate garanțiile procesuale care condiționează într-o societate democratică desfășurarea unui proces echitabil.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile

legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 327 alin. 3 din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins: *„Dacă ascultarea vreunuia dintre martori nu mai este posibilă, instanța dispune citirea depoziției date de acesta în cursul urmăririi penale și va ține seama de ea la judecarea cauzei.“*

Autorul excepției susține, în esență, că aceste dispoziții încalcă prevederile constituționale ale art. 21 alin. (1)–(3), care reglementează accesul liber la justiție și dreptul părților la un proces echitabil, precum și pe cele ale art. 24 alin. (1), care garantează dreptul la apărare, deoarece îl lipsesc pe inculpat de dreptul la o confruntare directă cu martorul și de posibilitatea de a-i pune întrebări și de a-i cere explicații.

Examinând această critică de neconstituționalitate, se constată că dispozițiile art. 327 alin. 3 din Codul de procedură penală nu sunt contrare nici prevederilor constituționale referitoare la dreptul la apărare și nici celor privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil. În situația în care martorul nu se mai poate prezenta pentru a fi audiat în instanță, punerea în discuție și valorificarea declarației date de acesta în cursul urmăririi penale, cu respectarea dispozițiilor legale, nu poate afecta dreptul la apărare al inculpatului, deoarece acesta a avut posibilitatea să cunoască această declarație în cursul urmăririi penale fie prin apărătorul său, care are dreptul să asiste la audierea martorului, fie cu prilejul prezentării materialului de urmărire penală, având posibilitatea de a cere confruntarea cu acesta, iar dacă se consideră prejudiciat poate folosi împotriva hotărârii judecătorești căile de atac prevăzute de lege. Legea prevede, așadar, toate garanțiile procesuale pentru realizarea accesului liber la justiție, a dreptului la un proces echitabil și a dreptului la apărare al inculpatului, iar dispozițiile legale criticate nu numai că nu contravin, dar contribuie la realizarea acestor drepturi.

De altfel, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. 327 alin. 3 din Codul de procedură penală prin Decizia nr. 275 din 26 iunie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 565 din 6 august 2003, și prin Decizia nr. 386 din 16 octombrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 841 din 26 noiembrie 2003. Prin aceste decizii Curtea, respingând excepția de neconstituționalitate, a subliniat că este în interesul aflării adevărului citirea și punerea în discuția părților a depoziției date în cursul urmăririi penale de către martorul care, din cauze obiective, nu s-a putut prezenta în fața instanței pentru a da o nouă declarație.

Atât soluțiile, cât și considerentele cuprinse în aceste decizii își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză, neintervenind elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții.

Față de cele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 327 alin. 3 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Traian Curta în Dosarul nr. 10.722/2003 al Judecătorei Arad.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 21 aprilie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 241

din 10 mai 2005

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 și 10 din Legea nr. 87/1994
pentru combaterea evaziunii fiscale**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 și 10 din Legea nr. 87/1994 pentru combaterea evaziunii fiscale, excepție ridicată de Adrian Almășan în Dosarul nr. 3.464/2004 al Tribunalului Satu Mare.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă Curții că autorul excepției a depus la dosar o notă de ședință, prin care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că dispozițiile legale criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate de autorul excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 9 decembrie 2004, pronunțată în Dosarul nr. 3.464/2004, **Tribunalul Satu Mare a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 și 10 din Legea nr. 87/1994 pentru combaterea evaziunii fiscale**, ridicată de Adrian Almășan în dosarul menționat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile criticate sunt incomplete și neclare,

iar „utilizarea unor norme juridice incomplete de trimitere în materie penală generează o mare imprecizie în definirea infracțiunilor și transferă anumite competențe din sfera puterii legislative în sfera puterii executive și judecătorești“. Se susține, totodată, că textele criticate încalcă dreptul la apărare și prezumția de nevinovăție, întrucât „acuzatul are de înfruntat o sarcină a probei aproape insurmontabilă atunci când susține că evaziunea fiscală nu a avut loc“. Autorul excepției arată că „dreptul român operează cu o prezumție [...] imposibil de răsturnat“, câtă vreme punctul de vedere al autorităților fiscale și al instanțelor este că inexactitățile în stabilirea impozitelor nu sunt scuzabile, ceea ce este în contradicție cu principiul proporționalității stabilit de art. 6 pct. 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Se mai precizează că scopul excepției invocate este acela de a „clarifica «limitele» controlului exercitat de către instanțe în soluționarea infracțiunilor prevăzute de art. 10 din Legea nr. 87/1994“, instanțe care, „profitând de caracterul lacunar al legii, ar putea proceda la emiterea unei sentințe cu nesocotirea dreptului, perpetuând astfel încălcarea principiului unui stat de drept“.

Tribunalul Satu Mare, exprimându-și opinia asupra excepției de neconstituționalitate invocate, consideră că aceasta este neîntemeiată. Astfel, în ceea ce privește art. 7 din Legea nr. 87/1994 se arată că „nu constituie o incriminare penală, nu definește conținutul unei infracțiuni, deci nu se poate spune că ar încălca principiul legalității incriminării“ și, totodată, „fiind rezultatul voinței membrilor Parlamentului care au adoptat legea [...], nu se poate vorbi de o încălcare a principiului separației puterilor în stat“. Art. 10 din Legea nr. 87/1994 nu încalcă — în opinia instanței — dreptul la apărare, prezumția de nevinovăție și nici principiul legalității incriminării, susținerile autorului excepției fiind neîntemeiate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului,

Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicată.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată în acest sens că dispozițiile art. 7 din Legea nr. 87/1994 „nu definesc conținutul unei infracțiuni, astfel încât nu încalcă principiul legalității incriminării” și, de asemenea, nu încalcă principiul separației puterilor în stat, „întrucât au fost adoptate prin lege, de către Parlament”. Referitor la dispozițiile art. 10 din Legea nr. 87/1994, se arată că nu încalcă prezumția de nevinovăție sau dreptul la apărare, „întrucât organele judiciare au obligația de a face dovada scopului special prevăzut de norma de incriminare, și anume acela al împiedicării verificărilor financiar-contabile”.

Avocatul Poporului apreciază că incriminarea, prin textele criticate, a faptelor care constituie evaziune fiscală nu este de natură să încalce sub nici un aspect dreptul la apărare al învinutului sau inculpatului, care are posibilitatea ca, în tot cursul procesului penal, să fie asistat de un avocat, ales sau numit din oficiu. Totodată, arată că art. 10 din Legea nr. 87/1994 reprezintă chiar consacarea regulii constituționale potrivit căreia nici o pedeapsă nu poate fi stabilită sau aplicată decât în condițiile și în temeiul legii, astfel încât nu poate fi reținută critica acestuia în raport de art. 23 alin. (12) din Constituție. În ceea ce privește dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (4) și art. 23 alin. (11) din Constituție, invocate de asemenea în motivarea excepției, se arată că nu au incidență în cauză.

În concluzie, Avocatul Poporului consideră că excepția este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiile art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2) și ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 7 și 10 din Legea nr. 87/1994 pentru combaterea evaziunii fiscale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 545 din 29 iulie 2003, având următorul conținut:

— Art. 7: „*Nerespectarea reglementărilor fiscale în domeniul vamal, prin declararea inexactă, sub orice formă, a valorilor sau prin sustragerea bunurilor de la operațiunile de vămire, în scopul neachitării taxelor vamale sau al diminuării acestora ori a altor obligații fiscale, se sancționează potrivit legii.*”;

— Art. 10: „*Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani și interzicerea unor drepturi sau cu amendă neîntocmirea, întocmirea incompletă sau necorespunzătoare a documentelor primare ori acceptarea de astfel de documente în scopul împiedicării verificărilor financiar-contabile, dacă fapta a avut drept consecință diminuarea veniturilor sau surselor impozabile.*”

Cu pedeapsa prevăzută la alin. 1 se sancționează și punerea în circulație, în orice mod, fără drept, sau deținerea în vederea punerii în circulație, fără drept, a documentelor financiare și fiscale.”

Textele constituționale invocate în motivarea excepției au următorul conținut:

— Art. 1 alin. (3), (4) și (5): „*(3) România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989, și sunt garantate.*”

(4) Statul se organizează potrivit principiului separației și echilibrului puterilor — legislativă, executivă și judecătorească — în cadrul democrației constituționale.

(5) În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie.”;

— Art. 16 alin. (1) și (2): „*(1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.*”

(2) Nimeni nu este mai presus de lege.”;

— Art. 20: „*(1) Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.*”

(2) Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale, cu excepția cazului în care Constituția sau legile interne conțin dispoziții mai favorabile.”;

— Art. 23 alin. (11): „*Până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești de condamnare, persoana este considerată nevinovată.*”;

— Art. 24: „*(1) Dreptul la apărare este garantat.*”

(2) În tot cursul procesului, părțile au dreptul să fie asistate de un avocat, ales sau numit din oficiu.”;

— Art. 124 alin. (1) și (2): „*(1) Justiția se înfăptuiește în numele legii.*”

(2) Justiția este unică, imparțială și egală pentru toți.”;

— Art. 131 alin. (1): „*În activitatea judiciară, Ministerul Public reprezintă interesele generale ale societății și apără ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor.*”

Se invocă, totodată, art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la un proces echitabil, și art. 7 din convenție, privind legalitatea incriminării.

Examinând excepția de neconstituționalitate formulată, Curtea constată că, în realitate, autorul său este nemulțumit de soluția legislativă consacrată de textele de lege criticate, pe care le consideră incomplete și neclare. Acesta solicită, de altfel, „clarificarea” de către Curtea Constituțională a limitelor controlului exercitat de către instanțe în soluționarea cauzelor în care au fost sesizate cu săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 10 din Legea nr. 87/1994, demers necesar în opinia autorului excepției având în vedere caracterul lacunar al normelor criticate, care ar putea conduce la pronunțarea unor soluții nelegale. Or, potrivit competenței sale, așa cum este prevăzută în art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 și respectând principiul constituțional al separației puterilor, Curtea Constituțională nu se poate pronunța decât asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea completa sau modifica prevederea legală supusă controlului.

În ceea ce privește limitele „controlului” realizat de instanța învestită cu soluționarea cauzei, a cărei „clarificare” se solicită, Curtea reține că acesta corespunde atribuțiilor constituționale ale instanțelor judecătorești și vizează stabilirea, pe baza probelor administrate în cauză, a faptului dacă sunt întrunite în speță elementele constitutive ale infracțiunii de evaziune fiscală, astfel cum sunt acestea reglementate de prevederile legii în materie. Potrivit

art. 124 alin. (3) din Constituție, în activitatea de înfăptuire a justiției judecătorești se supun numai legii, a cărei interpretare se realizează în mod necesar în procesul soluționării cauzelor, întrucât interpretarea este o fază indispensabilă aplicării legii. În acest sens este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care a reținut, în cauza *C.R. împotriva Regatului Unit* (1995), că „oricât de clar ar fi

textul unei dispoziții legale, în orice sistem juridic există, în mod inevitabil, un element de interpretare judiciară [...]”. Așa fiind, prin interpretarea și aplicarea de către instanță a textelor de lege nu se realizează un „transfer” de competență din sfera puterii legislative în sfera puterii executive și judecătorești, în sensul celor arătate în motivarea excepției.

Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 și 10 din Legea nr. 87/1994 pentru combaterea evaziunii fiscale, excepție ridicată de Adrian Almășan în Dosarul nr. 3.464/2004 al Tribunalului Satu-Mare. Definitivă și general obligatorie. Pronunțată în ședința publică din data de 10 mai 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 259

din 12 mai 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 361 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 361 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Marin Stănculescu în Dosarul nr. 1.912/P/2004 al Tribunalului Argeș — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă Curții că partea Mariana Laurenția Nicolae a depus la dosar concluzii scrise prin care se solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, făcând referire la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 6 decembrie 2004, pronunțată în Dosarul nr. 1.912/P/2004, **Tribunalul Argeș — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 361 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Marin Stănculescu în dosarul menționat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile legale criticate, care exclud calea de atac a apelului pentru infracțiunile menționate în text, contravin atât dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16, referitoare la egalitatea în drepturi, cât și celor cuprinse în art. 129, privind folosirea căilor de atac, întrucât „anumite sentințe emise de instanțele de judecată pot fi atacate numai cu recurs, nedându-se posibilitatea reexaminării fondului cauzei și în calea de atac — apelul — ceea ce duce la apariția multor erori judiciare [...]”. Se apreciază că „se impune declararea ca neconstituțională a prevederilor art. 361 lit. a) Cod procedură penală, dând posibilitatea tuturor persoanelor interesate să parcurgă toate căile de atac împotriva hotărârilor judecătorești considerate a fi nelegale”.

Tribunalul Argeș — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât instituirea căilor de atac este atributul exclusiv al legiuitorului, care, în considerarea naturii infracțiunilor ce constituie obiectul procesului penal, poate institui reguli speciale de procedură, fără ca prin aceasta să creeze vreun privilegiu ori vreo discriminare între cetățeni.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că soluția legislativă consacrată prin textul de lege criticat nu creează nici un privilegiu sau discriminare între cetățeni, fiind în concordanță cu principiul egalității în drepturi, care presupune un tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. Totodată, Guvernul arată că „drepturile procesuale sunt garantate, iar un control judiciar corespunzător se exercită și în cazurile în care se poate uza de o singură cale ordinară de atac, cea a recursului”.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate nu încalcă prevederile constituționale care reglementează egalitatea în drepturi, întrucât nu este contrară principiului egalității instituirea unor reguli speciale, inclusiv în ceea ce privește calea de atac a apelului, atât timp cât se asigură egalitatea juridică a cetățenilor în utilizarea lor. Se arată, totodată, că art. 361 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală este în deplin acord cu art. 129 din Legea fundamentală, care încredințează legiuitorului dreptul de a stabili căile de atac și condițiile exercitării acestora.

În concluzie, Avocatul Poporului consideră că excepția este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2) și ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 361 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală, potrivit cărora „*Sentințele pot fi atacate cu apel. Nu pot fi atacate cu apel:*

a) sentințele pronunțate de judecătorii privind infracțiunile menționate în art. 279 alin. 2 lit. a).“

Autorul excepției susține că textul de lege criticat încalcă dispozițiile constituționale cuprinse în art. 16 privind egalitatea în drepturi și cele cuprinse în art. 128 (devenit, urmare a revizuirii Constituției, art. 129) referitoare la folosirea căilor de atac.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține că dispozițiile legale criticate, prin care se instituie excepții de la regula triplului grad de jurisdicție, sunt în concordanță cu prevederile art. 126 alin. (2) și ale art. 129 din Constituție, care dau în competența exclusivă a legiuitorului stabilirea competenței, a procedurii de judecată și a căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești.

Contrar susținerilor autorului excepției, chiar și în situația în care sentința instanței de fond nu poate fi atacată cu apel, este asigurată posibilitatea „reexaminării fondului cauzei”, întrucât, potrivit dispozițiilor art. 385⁶ alin. 3 din Codul de procedură penală, „*Recursul declarat împotriva unei hotărâri care, potrivit legii, nu poate fi atacată cu apel, nu este limitat la motivele de casare prevăzute în art. 385⁹, iar instanța este obligată ca, în afara temeiurilor invocate și cererilor formulate de recurent, să examineze întreaga cauză sub toate aspectele“.*

Textul de lege criticat nu contravine, de asemenea, prevederilor art. 16 din Constituție referitoare la egalitatea în drepturi, deoarece acesta se aplică în mod egal tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei criticate, fără privilegii sau discriminări. În acest sens, Curtea a statuat în jurisprudența sa, de exemplu în Decizia nr. 1/1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, faptul că nu este contrară principiului egalității instituirea unor reguli speciale, inclusiv în ceea ce privește căile de atac, atât timp cât ele asigură egalitatea juridică a cetățenilor în utilizarea lor, principiul egalității în fața legii presupunând instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. În considerentele aceleiași decizii Curtea a mai reținut că accesul liber la justiție nu presupune ca acesta să fie asigurat la toate structurile judecătorești — judecătorii, tribunale, curți de apel, Curtea Supremă de Justiție — și la toate căile de atac prevăzute de lege, deoarece competența și procedura de judecată sunt stabilite de legiuitor, iar acesta, asigurând posibilitatea de a ajunge în fața instanțelor judecătorești în condiții de egalitate, poate stabili reguli deosebite.

De altfel, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 361 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală, de exemplu prin Decizia nr. 159 din 21 septembrie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 642 din 8 decembrie 2000. Prin această decizie, Curtea a respins excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, iar soluția adoptată atunci, precum și considerentele pe care se întemeiază își păstrează valabilitatea și în cauza de față, întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții.

Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 361 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Marin Stănciulescu în Dosarul nr. 1.912/P/2004 al Tribunalului Argeș — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 mai 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII, PĂDURILOR ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

pentru aprobarea conținutului minim al Protocolului de transmitere fără plată a dreptului de proprietate asupra infrastructurii de irigații aparținând domeniului privat al statului în proprietatea organizațiilor utilizatorilor de apă pentru irigații, situată pe teritoriul organizației

Având în vedere prevederile art. 75 alin. (2) din Normele metodologice de aplicare a Legii îmbunătățirilor funciare nr. 138/2004, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.897/2004,

văzând Referatul de aprobare nr. 96.265 din 6 mai 2005 al Direcției consolidarea proprietății, reforma structurilor de exploatare și conservarea solurilor privind aprobarea conținutului minim al protocolului de transmitere a dreptului de proprietate asupra infrastructurii de irigații din domeniul privat al statului în proprietatea organizațiilor utilizatorilor de apă pentru irigații, situată pe teritoriul organizației,

în temeiul prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 155/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă conținutul minim al Protocolului de transmitere fără plată a dreptului de proprietate asupra infrastructurii de irigații aparținând domeniului privat al statului în proprietatea organizațiilor utilizatorilor de apă pentru irigații, situată pe teritoriul organizației, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin, inclusiv conținutul anexelor nr. 1a), 1b), 1c), 1d), 1e), 2*), 3**) și 4 la acesta.

Art. 2. — Administratorii infrastructurii de irigații din domeniul privat al statului, organizațiile de utilizatori de apă pentru irigații și direcțiile implicate din Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale vor aduce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale,
Gheorghe Flutur

București, 19 mai 2005.
Nr. 361.

*) Anexele nr. 1a), 1b), 1c), 1d), 1e) și 2 sunt reproduse în facsimil.

**) Anexa nr. 3 se pune la dispoziție organizațiilor utilizatorilor de apă pentru irigații de către Administrația Națională a Îmbunătățirilor Funciare.

SE APROBĂ.

Consiliul de administrație al Administrației
Naționale a Îmbunătățirilor Funciare (ANIF)
la data de .....

P R O T O C O L

**de transmitere fără plată a dreptului de proprietate asupra infrastructurii de irigații,
aparținând domeniului privat al statului, în proprietatea organizațiilor utilizatorilor de apă
pentru irigații, situată pe teritoriul Organizației utilizatorilor de apă pentru irigații .....,
încheiat la data de .....**

În conformitate cu prevederile art. 26 alin. (1) din Legea îmbunătățirilor funciare nr. 138/2004, cu modificările ulterioare, și ale art. 75 din Normele metodologice de aplicare a Legii îmbunătățirilor funciare nr. 138/2004, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.897/2004,

având în vedere hotărârea adunării generale a Organizației utilizatorilor de apă pentru irigații
..... din data de .....,

se încheie prezentul protocol de transmitere a dreptului de proprietate asupra infrastructurii de îmbunătățiri funciare din domeniul privat al statului între Administrația Națională a Îmbunătățirilor Funciare reprezentată prin (domnul/doamna) ....., director general și (domnul/doamna) ....., director economic, cu sediul în ....., județul ..... cod ....., cont (trezorerie, bancă) ....., în calitate de predător, și Organizația utilizatorilor de apă pentru irigații ....., reprezentată prin (domnul/doamna) ....., președinte, și (domnul/doamna) ....., contabil, cu sediul în ....., județul ....., cod ....., cont (trezorerie, bancă) ....., în calitate de primitor.

Prin prezentul protocol proprietatea asupra infrastructurii de irigații, constituită din mijloace fixe și obiecte de inventar înscrise în anexele nr. 1a), 1b), 1c) și 1d), aferentă întregului teritoriu al organizației, se transmite, la cerere, fără plată, în condițiile legii, de la Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale la Organizația utilizatorilor de apă pentru irigații .....

Teritoriul Organizației, în suprafață brută totală de ..... ha, din care netă ..... ha, este situat în amenajarea ..... de pe raza teritorială a localităților ....., județul ....., în ploturile ....., având următoarele vecinătăți:

- la Nord .....
- la Sud .....
- la Est .....
- la Vest .....

Predarea-preluarea se face pe baza următoarelor documente anexate:

— inventarul fizic și valoric al canalelor și jgheburilor de distribuție a apei și construcțiile hidrotehnice aferente din amenajările interioare de irigații [anexa nr. 1a)];

— inventarul fizic și valoric al conductelor îngropate sub presiune, cămine de vizitare, accesorii și dispozitive de protecție aferente din amenajările interioare de irigații [anexa nr. 1b)];

— inventarul fizic și valoric al stațiilor de pompare de punere sub presiune, împreună cu liniile electrice și posturile de transformare aferente [anexa nr. 1c)];

— inventarul instalațiilor de udare ce urmează a fi transferate [anexa nr. 1d)];

— inventarul fizic și valoric al obiectelor de inventar din dotarea infrastructurii preluate [anexa nr. 1e)];

— inventarul infrastructurii de irigații care se preia de Organizația utilizatorilor de apă pentru irigații după executarea de către Administrația Națională a Îmbunătățirilor Funciare a lucrărilor de reparații pentru punerea în funcțiune [anexa nr. 2];

— Regulamentul de exploatare și întreținere a infrastructurii amenajărilor de irigații de pe teritoriul Organizației utilizatorilor de apă pentru irigații [anexa nr. 3];

— lista planurilor și planșelor, cu caracteristicile tehnice ale infrastructurii de irigații preluate [anexa nr. 4].

Infrastructura de irigații care necesită lucrări de reparații, la data semnării protocolului, se preia de organizație de la Administrația Națională a Îmbunătățirilor Funciare, pe bază de proces-verbal de predare-preluare, după recepția lucrărilor.

Potrivit prezentului protocol, părților le revin următoarele obligații:

a) pentru predător:

— să predea bunurile ale cărui drept de proprietate se transmite prin prezentul protocol, potrivit prevederilor acestuia și anexelor;

— să mențină în stare de funcțiune rețeaua de alimentare și distribuție a apei până la punctele de livrare a apei, în concordanță cu normele tehnice de exploatare;

b) pentru primitor:

— să preia, să gestioneze, să întrețină, să repare și să exploateze în conformitate cu prevederile art. 26 alin. (1) din Legea nr. 138/2004 și ale art. 17 alin. 1 și 2, ale art. 75 și ale art. 76 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 138/2004, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.897/2004, în interesul public al tuturor beneficiarilor deținători de terenuri situate pe teritoriul organizației, infrastructura preluată conform anexelor nr. 1a)—1e);

— să mențină infrastructura preluată în stare de funcțiune, potrivit prevederilor normelor tehnice și regulamentului de exploatare și întreținere din anexa nr. 3;

— să exploateze infrastructura preluată, cu respectarea prevederilor legislației muncii și de protecție a muncii, normelor tehnice și regulamentului de exploatare și întreținere din anexa nr. 3;

— să pună la dispoziție datele solicitate de către sucursala teritorială a Administrației Naționale a Îmbunătățirilor Funciare pentru întocmirea balanței de apă;

— să permită montarea echipamentelor de măsurare a debitelor și a volumelor de apă și citirea acestora pentru stabilirea volumelor de apă preluate.

Pe baza prezentului protocol valoarea domeniului privat al statului aflat în administrarea Administrației Naționale a Îmbunătățirilor Funciare se diminuează cu valoarea prevăzută în anexele nr. 1a)—1e), iar cu aceeași valoare se majorează patrimoniul organizației.

Prezentul protocol s-a întocmit în 3 exemplare, dintre care un exemplar pentru predător, unul pentru primitor și unul pentru Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, și intră în vigoare la data semnării lui.

Anexele nr. 1a), 1b), 1c), 1d), 1e), 2, 3 și 4, precum și planurile cerute conform listei din anexa nr. 4 fac parte integrantă din prezentul protocol.

Predător,

Administrația Națională a Îmbunătățirilor
Funciare

Președinte,

.....
(numele, prenumele, semnătura și ștampila)

Director general,

.....
(numele, prenumele, semnătura și ștampila)

Directorul sucursalei,

.....
(numele, prenumele, semnătura și ștampila)

Primitor,

Organizația utilizatorilor de apă pentru irigații
.....

Președinte,

.....
(numele, prenumele, semnătura și ștampila)

Contabil,

.....
(numele, prenumele și semnătura)

NOTĂ:

Pentru transmiterea dreptului de proprietate asupra infrastructurii de irigații aparținând domeniului privat al statului, aflată în folosința altei instituții decât Administrația Națională a Îmbunătățirilor Funciare, conform prevederilor art. 75 alin. (1) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 138/2004, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.897/2004, prezentul protocol se adaptează corespunzător.

ANIF
SUCURSALA.....

OUIA.....

INVENTARUL INFRASTRUCTURII DE IRIGATII CARE SE PREIA DE ORGANIZATIA UTILIZATORILOR DE APA PENTRU IRIGATII
DUPA EXECUTAREA DE CATRE ADMINISTRATIA NATIONALA A IMBUNATATIRILOR FUNCIONARE
A LUCRARILOR DE REPARATII PENTRU PUNEREA IN FUNCTIUNE

Nr. crt.	Denumirea amenajarii (plot)	Natura reparatiilor		Amplasament	Valoarea estimata mii lei	Termen de realizare
		Descrierea	U/M			
	A - Canale, jgeaburi si constructii hidrotehnice					
	B - Conducte ingropate si accesorii					
	C - Statii de pompare, linii electrice si posturi de transformare					
	D - Echipament de udare					

ANIF Sucursala.....
DIRECTOR
(nume, prenume, semnat, stampila)

DIRECTOR ECONOMIC
(nume, prenume, semnat)

Consiliul de administratie OUIA.....
PRESEDINTE
(nume, prenume, semnat, stampila)
Membri:
(nume, prenume, semnat)

Administrația Națională a Îmbunătățirilor
Funciare
Sucursala .....

Organizația utilizatorilor de apă
pentru irigații .....

LISTA

planurilor și planșelor, cu caracteristicile tehnice ale infrastructurii de irigații

Planșa 1 — Plan de ansamblu al amenajării cu rețeaua de irigații (scara 1:50.000)

Planșa 2 — Plan sau planurile teritoriului aparținând O.U.A.I., pe ploturi, cu reprezentarea infrastructurii de irigații la scara 1:10.000, cu caracteristicile tehnice ale amenajărilor interioare și stațiile de punere sub presiune, cu liniile electrice de alimentare aferente.

Predător,

Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor —
Administrația Națională a Îmbunătățirilor Funciare
Sucursala .....

Primitor,

Asociația utilizatorilor de apă pentru irigații
.....

Director,

.....
(numele, prenumele, semnătura și ștampila)

Președinte,

.....
(numele, prenumele, semnătura și ștampila)

Director economic,

.....
(numele, prenumele, semnătura și ștampila)

Contabil,

.....
(numele, prenumele și semnătura)

Consilier juridic,

.....
(numele, prenumele, semnătura)

NOTĂ:

Planurile de la pozițiile 1 și 2 din listă, ce se vor prezenta la protocolul de transfer, trebuie să poarte în mod obligatoriu semnăturile de mai sus.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB5101000000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5 948368 017504